

FOTO: GORIS BONA BEDING

FOTO: KATHARINA P. NUDEK

th I Lamalera foregår hvalfangst stadig fra traditionelle både, og fangsten er omgærdet af en masse overtro og religiøse handlinger. tv Turister, der i dag besøger Lamalera skal være klar til at blive fotograferet.

Fotofortællinger

Mødelokalet på hotellet på Bali er flot dekoreret med fantastisk smukke fotografier. Motiverne er alle fra området i og omkring landsbyen Lamalera i Indonesien – og det unikke er, at de er taget af landsbyens beboere – børn og voksne – og ikke af professionelle fotografer fra et fjernt og fremmed land.

Lamalera bebos af et af verdens sidste traditionelle hvalfanger-samfund, og da jeg for et par år siden første gang kom til landsbyen, blev jeg mødt af en em af atmosfære, traditioner og kultur – og en slags ro, der slet ikke kan beskrives. Jeg blev næsten bange for vores engagement i dette fantastiske sted, og i tvivl om hvad vi egentlig laver her. Det er absolut unikt. Men udarbejdelsen af en forvaltningsplan for det omgivende Sawu-hav er i fuld gang, og vi ved, at involvering og samarbejde med de landsbyer, der lever ved og af dette hav, er essentielt for langsigtet succes – så både for menneskers og naturens skyld er det nødvendigt, at vi får en gennemgribende forståelse for traditionsbundne samfund som Lamalera.

I 2007 slog WWF, National Geographic og den lille organisation *Photo Voices* sig sammen om et projekt, der havde til formål at beskrive

så meget som muligt af dette unikke samfunds kultur, levemåde, og visioner. 50 kameraer blev uddelt til lokale 'fotografer', der før opstart modtog kyndig vejledning og træning af redaktøren for National Geographic i Indonesien, den i regionen kendte fotograf, *Tantyo Bangun*. Og de fotografiske resultater er virkelig imponerende.

Men Photo Voices er meget mere end unikke og smukke billeder. Det er nemlig en metode til at bringe lokale samfunds stemmer og holdninger frem i lyset, for hvert billede har følge af en historie om motivet. Og for at få bred viden er kameraer blevet fordelt mellem mænd, kvinder, forskellige aldersgrupper, forskellige statusgrupper og hvalfangere, husmødre, vævere, osv. – og seks kameraer er gået på rundtur mellem 13 udvalgte skoleelever. For skolen i Lamalera har det betydet introduktion til en undervisningsmetode, som man nu ikke vil give slip på igen. Kameraerne er kommet for at blive.

Mødet på Bali var afslutningen på WWFs PhotoVoice-projekt, og det udviklede sig til et noget anderledes møde. Fem personer fra Lamalera kørte showet, der var en blanding af dybere forklaring og diskussion om deres kultur gennem udvalgte billeder, og så afbrudt af

en sang i ny og næ. PhotoVoices fokus på Lamaleras kultur har nemlig betydet, at beboerne er begyndt at kigge tilbage og samle op på elementer, der er på randen til at gå tabt. Det gælder blandt andet gamle sange, hvor ordene snart er glemt.

For WWF har projektet givet en gennemgribende viden om det lille samfund. Vi ved nu, at beboerne har svært ved at forholde sig til pengeværdi. De er til gengæld eksperter i byttehandel og ved, at tre små fisk kan byttes til en skål majs – og at en håndfuld salt kan give seks bananer. Projektet har også vist, at Lamalera er et meget isoleret samfund, og at folk her nok ikke er klar over, at hvalfangst generelt er upopulært i verden. Og vi ved nu, at man i Lamalera oplever stor forskel på at 'fange hvaler' og 'jage hvaler'. De 'jager' dem ikke. De 'fanger' dem udelukkende, når de er i et bestemt afgrænset område ud for landsbyen. Og de forbinder bestemt ikke en nedgang i fangst med en nedgang i bestand. Kommer hvalerne ikke til området, så er det fordi der er en konflikt i deres samfund, og det må de så forsøge at rette op på. Og nej, de jager ikke blåhvaler, for deres forfader kom hertil på ryggen af en blåhval...

WWF Verdensnaturfonden er en selvstændig dansk organisation i WWF-netværket, som arbejder verden over for at bevare natur og miljø – og for menneskers ret til et værdigt liv i et sundt miljø. Havet er med sin mangfoldige natur og enestående arter en vigtig prioritet i WWF Verdensnaturfondens arbejde. Læs mere om WWF's arbejde på: www.wwf.dk

for a living planet

LENE TOPP

Lene Topp er kulturgeograf og har siden 1999 arbejdet for WWF Verdensnaturfonden, specielt med projekter i Sydøstasien. Lene bliver gennem sit arbejde konfronteret med en bred vifte af marine miljøproblematikker. Siden 2002 har hun boet på Borneo sammen med sin mand Claus. De er begge aktive dykkere og undervandsfotografer.

FOTO: TOPP2